

करशी

कराला

करिर

इ। इति तट्टीका ॥ अश्वत्थः ७ हयारिः ८ अश्व-
मारकः ९ शीतकुम्भः १० तुरङ्गादिः ११। इति
रत्नमाणा ॥ अश्वहा १२ वीरः १३ हयमारः १४
हयग्नः १५ शतकुन्दः १६ अश्वरोधकः १७ वीरकः
१८ कुन्दः १९ शकुन्दः २० श्वेतपुष्पकः २१ अश्व-
न्तकः २२ नखराङ्गः २३ अश्वनाशनः २४ स्थल-
कुमुदः २५ दिव्यपुष्पः २६ हरिप्रियः २७ गौरी-
पुष्पः २८ सिद्धपुष्पः २९। अस्य गुणाः। कटु-
त्वम्। तीक्ष्णत्वम्। कुलकण्टूतिनाशित्वम्। त्रया-
र्त्तिविधविस्फोटकप्रमनत्वम्। अश्वगृतिप्रदत्वम्।
इति राजनिर्घण्टः ॥ (श्वेतरक्तभेदेन यथा,—
“करवीरः श्वेतपुष्पः शीतकुम्भोऽश्वमारकः।
द्वितीयो रक्तपुष्पश्च चण्डातो लगुलक्षणा ॥
करवीरद्वयं तिलं कषायं कटुकश्च तत्।
त्रयणाघवक्षेत्रेण कोपकुलत्रयापहम्।
वीर्याणां क्रिमिकण्डूनां भक्षितं विषवन्मत्” ॥
इति भावप्रकाशः ॥ नागविशेषः। इति भारतम् ॥)
करवीरकः, पुं, (करवीर इव कायति प्रकाशते।
कै + कः। करं वीरयतीति। कर + वीर विक्रा-
न्तो + क्त्वं। अर्जुनवृक्षः। इति राजनिर्घण्टः ॥
खड्गः। इति शब्दमाणा ॥ (करवीर एव स्वार्थं
कन्।) करवीरः। विषभेदः। स तु करवीरस्य
मूलम्। इति हेमचन्द्रः ॥
करवीरकन्दसंज्ञा, पुं, (करवीरकन्दसंज्ञया संज्ञा
यस्य। करवीरकन्द इति संज्ञा यस्य वा।) तैल-
कन्दः। इति राजनिर्घण्टः ॥
करवीरसुजा, स्त्री, (करवीरस्य भुज इयं शाखावत्
भुजः शाखाऽस्याः।) आढ्यकौटुम्भः। इति राज-
निर्घण्टः ॥ अरहर इति भाषा ॥
करवीरी, स्त्री, (किरति क्षिपति राक्षसासुरादीन्
इति। कृ + अच्। करः तादृशः वीरः पुन्नो
यस्याः। यदा कं सुखं राति ददातीति क + रा +
कः। सुखप्रदः वीरपुन्नो यस्याः।) अदितिः।
अष्टगवी। पुन्रवती। इति मेदिनी ॥
करशाखा, स्त्री, (करस्य शाखा इव।) अङ्गुली।
इत्यमरः। २। ६। ८२ ॥ तासां परिमाणं यथा।
“अष्टभिल्लैर्भवेत् व्येष्टं मध्यमं सप्तभिर्यवैः।
कन्यसं षड्भिरष्टिभिरङ्गुलं मुनिस्तमम् ॥
मानन्तु पार्श्वे। षड्यवाः पार्श्वसंस्मिताः। इति
कात्यायनदर्शनात्” ॥ इति तिथ्यादितत्त्वम् ॥ तत्-
पर्यायः। अयुवः १ अयुवः २ क्षिपः ३ त्रिशः ४
प्रस्थाः ५ रश्मिः ६ धीतयः ७ अथयः ८ विपः
९ कक्षाः १० अवनयः ११ हरितः १२ खसारः
१३ जामयः १४ सनाभयः १५ योक्तायि १६
योजनानि १७ धुरः १८ शाखाः १९ अमीशवः २०
दीक्षितयः २१ गमल्यः २२। इति द्वाविंशति-
रङ्गुलिनामानि। इति वेदनिर्घण्टौ २ अध्यायः ॥
करशीकरः, पुं, (करात् करिमुखात् निवृत्तः
शीकरः। करस्य गजमुखादस्य शीकरो वा।)
हस्तिमुखादिर्गतजलकणा। तत्पर्यायः। वमधुः २।
इत्यमरः। २। ८। ३७ ॥ (यथा रघुः। ७। ४८।
“उद्यन्तमभिं प्रमथन्मधु-
॥ ५

गजा विविधाः करशीकरेण” ॥)
करशूकः, पुं, (करस्य शूकः सूक्ष्माय इव सूक्ष्म इव
वा।) नखः। इति चिकित्सकशेषः ॥
करहाटः, पुं, (करेण किरणेन सूर्यस्येति यावत्
हाट्यते दीप्यते इति। हट + शिच् + कर्म-
ण्यण् ॥) पद्ममूलम्। मदनवृक्षः। इति मेदिनी ॥
महापिण्डीतसः। इति राजनिर्घण्टः ॥
करहाटकः, पुं, (करहाट एव इति स्वार्थं कन्। करं
हाटयतीति गृह्णन् वा।) मदनवृक्षः। इत्यमरः।
२। ४। ५२ ॥ हस्तोयस्पर्शं स्त्री ॥
करामर्दः, पुं, (करं व्यामृद्वातीति। कर + व्या + मृद्
+ क्त्यण्।) करमर्दवृक्षः। इति शब्दरत्नावली ॥
करम्बा इति भाषा ॥
कराम्बुकः, पुं, (कीर्यते क्षिप्यते। कृ + कर्मणि
अप्। करं अम्बु यस्मात् कप्।) कृष्णपाकफल-
वृक्षः। इति शब्दचन्द्रिका भरतधृतवाचस्पतिश्च ॥
पाणि आमला इति भाषा ॥
कराक्षकः, पुं, (कीर्यते इति करं कीर्यमाणं अक्षं
यतः। अक्ष + कप्।) करमर्दकवृक्षः। इति
राजनिर्घण्टः ॥
करायिका, स्त्री, (कराविव आचरति उड्डीनादि-
काले करवल्ग्वमानत्वात्तथात्वम्। कर + आ-
चारे क्यङ्। ततो + क्त्वं + टाप् च।) बलाका-
पक्षी। क्षुद्रवकः। इति भरिप्रयोगः ॥
करारोटः, पुं, (करे आरोटते दीप्यते। आ + षट् +
अच्।) अङ्गुरीयकम्। इति चिकित्सकशेषः ॥
कराणं, स्त्री, (कराय चक्षुरोगादिनाशाय अलति
पर्याप्नोतीति। अल + अच्।) कृष्णकुटेरकः। इति
मेदिनी ॥ काल तुलसी इति भाषा ॥
करालः, पुं, (करं आलाति मृज्जति। आ + ला +
कः। कराय क्षेपाय अलति पर्याप्नोति वा।)
सर्जरसयुक्ततैलम्। इति मेदिनी ॥ गर्जनतेन
इति भाषा ॥ तैले हृते वा पक्षवेसवारः। इति
पाकराजेश्वरः ॥ (क्षचित् क्षौवेऽपि दृश्यते। यथा,
“तप्तवेहे पचेत् पूष्यं वेसवारकसंज्ञकम्।
पाकप्रापितसौरभ्यं करालं सूदकैर्मत्” ॥
गन्धर्वभेदः ॥ यथा, महाभारते। १। १२३। ५४।
“सद्भा वृहद्भा वृहकः करालश्च महामना” ॥)
करालः, त्रि, (कराय क्षेपाय भयप्रदर्शनाय अलति
पर्याप्नोति।) दन्तुरः। दंतो इति भाषा ॥ (यथा,
“करालं वदनां घोरां सुतकेशो चतुर्भुजं”।
इति चामुण्डाध्यानम् ॥) तुङ्गः। उच्च इति भाषा ॥
भीष्मः। इति मेदिनी ॥ भयानक इति यावत् ॥
(यथा, रघुः। १२। ६८।
“तद्योनिं प्रतधा भिन्नं ददृशे दीप्तिमन्मुखम्।
वपुर्महोरगस्येव करालपङ्कमखलम्” ॥)
करालकः, पुं, (कराल एव स्वार्थं कन्। करालवत्
कायति वा।) कृष्णतुलसी। इति रत्नमाणा ॥
करालशब्दार्थश्चात्र ॥
करालचिपुटा, स्त्री, (करालानि चीणि पुटानि
यस्याः।) लङ्घान्धनम्। इति राजनिर्घण्टः ॥
कराला, स्त्री, (करालनाम्ना नाम यस्याः।) शारिवा।

अनन्तमूल इति ख्याता। इति रत्नमाणा ॥
(शारिवाशब्दे अस्या गुणा आख्येयाः ॥)
करालिकः, पुं, (करालां करसदृशशाखानां आलिः
श्रेणियन्। कप्।) वृक्षः। इति हेमचन्द्रः ॥
कराली, स्त्री, (कराल + गौरादित्वात् ङीष्।) अग्नेः
सप्तजिह्वान्तर्गतजिह्वाविशेषः। इति जटाधरः ॥
(यथा मुखकोपनिषदि। १। २। ४।
“काली कराली च मनोजवा च
सुलोहिता या च सुधूमवर्णा।
स्मृतिजिह्वी विश्वरूपी च देवी
लेनायमाना इति सप्त जिह्वाः” ॥)
करिकायावल्ली, स्त्री, (करिकाया इव वल्ली।) चवि-
कावृक्षः। इति राजनिर्घण्टः ॥ चइ इति भाषा ॥
(चविकाशब्देऽस्या विशेषो ज्ञेयः ॥)
करिकुसुम्भः, पुं, (करीति नागकेशरः त्वद्वत् कुसुम्भः।)
नागकेशरचूर्णकम्। इति हारावली ॥
करिगर्जितं, स्त्री, (करिणः गर्जितं गर्जनं। करि +
गर्ज्ज + भावे क्तः।) हस्तिगर्जनम्। तत्पर्यायः।
वृंहितम् २। इत्यमरः। २। ८। १०७ ॥
करिणः, पुं, (करिणो जायते इति। करि + जन् +
कर्त्तरि ट्।) हस्तिप्रियुः। इति शब्दमाणा ॥
करिणी, स्त्री, (करिन् + स्त्रियां ङीष्।) हस्ति-
नी। तत्पर्यायः। धेनुका २ वशा ३। इत्य-
मरः। २। ८। ३६ ॥ करेणूः ४ करेणूः ५ करे-
णुका ६ रेणुका ७ वासिता ८ वासा ९ हस्तिनी
१०। इति शब्दरत्नावली ॥ कटम्भरा ११ पुष्का-
रिणी १२ कचा १३ गणिका १४ गजयोधित्
१५। इति जटाधरः ॥ पद्मिनी १६ इत्यमर-
टीका ॥ (यथा भागवते। ४। ६। ५३।
“आरोप्य करिणो हृष्टः स्तूयमानोऽविश्वतुरम्” ॥)
करिदारकाः, पुं, (करिणं दृष्ट्वाति हिनस्ति दारय-
तीत्यर्थः। दृग् विदारे + क्त्वं।) सिंहः। इति
शब्दरत्नावली ॥
करिपञ्च, स्त्री, (करिणः कर्णवत् पञ्चं यस्य।) तालीश-
पञ्चम्। इति राजनिर्घण्टः ॥
करिपिप्पली, स्त्री, (करिसंज्ञया संज्ञा यस्याः पि-
प्पल्याः सा। करिनामिका पिप्पली।) गजपि-
प्पली। इत्यमरः। २। ४। ६७ ॥
करिपोतः, पुं, (करिणः पोतः शिशुः।) करिश-
वकः। इति हलायुधः। २। ६६ ॥
करिबन्धः, पुं, (करी बध्यते बध्यतेऽत्र। यदा करिणं
हस्तिनं बध्नाति अत्र। बन्ध + अधिकरणे घञ्।)
हस्तिबन्धनस्तम्भः। तत्पर्यायः। प्रारब्धः २।
इति हारावली ॥
करिमाचलः, पुं, (मच प्राकृदन्मयो रितिधातोः
भावे घञ्। करिणि हस्तिवधविषये माचं प्राकं
लाति मृज्जतीति। ला + कः।) सिंहः। इति त्रि-
काण्डशेषः ॥
करिमुखः, पुं, (करिणो मुखमिव मुखं यस्य।) गणेशः।
इति चिकित्सकशेषः ॥
करिरः, पुं, स्त्री, (कृ + इरन्।) करारः। इति
शब्दरत्नावली ॥